

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Ловеч, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. Д.**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20224310200758 по описа за 2022 година

С наказателно постановление №22-0906-000806/31.08.2022 год. издадено от Деян Петров Давидов – Началник група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-1632 от 02.12.2021 год., са наложени на И. М. И., ЕГН ***** от с. А.о на основание чл.53 от ЗАНН, чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 800,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за това, че на 23.06.2022 г. около 13:13 часа, в с. Й. на ул. ***** - № 2 като Водач на лек автомобил, *****, ***** БЪЛГАРИЯ, при обстоятелства: За това, че на 23.06.2022 г. в 13:13:32 часа, в Обл. Ловеч, с. Й., ул. *****, № 2, с посока на движение към гр. Ловеч, е управлявал собствения си лек автомобил ***** с рег. № ***** със скорост 83 км/ч при максимално разрешена за населено място скорост 50 км/ч, въведено с ПЗ Д-11. Превишението от 33 км/ч, след приспаднал толеранс от минус 3 км/ч, е констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с № 120cd3d заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС и е показано на водача със снимков материал № 120cd3d /0018953 радар ARH CAM S1 с № 120cd3d. Нарушението е извършено системно в едногодишен срок с влезли в сила ел. фиш К/6005992 влязъл в сила на 14.07.2022 г., К/5815977 влязъл в сила на 18.05.2022 г. и К/5779534 влязъл в сила на 18.05.2022 г. АУАН е съставен по преписка №906р-1627/21 г. с нарушение № 13908 в присъствието на нарушителя, след като е поканен и попълнена декларация по чл. 188 от ЗДвП от водача на МПС, с което е извършил:

1. **ВОДАЧ СИСТЕМНО ПРЕВИШАВАЩ РАЗРЕШЕНАТА МАКСИМАЛНА СКОРОСТ, ЗА НАСЕЛЕНО МЯСТО ОТ 31 ДО 40 КМ/Ч.**, с което виновно е нарушил/а чл.21 ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят И. М. И., който го обжалва в срок и моли същото да бъде отменено поради допуснати съществени нарушения на процесуалните превила и материалния закон. Сочи, че обжалваното наказателно постановление е неправилно, противоречащо на закона и необосновано. Считам, че издаденото наказателно постановление е в противоречие с разпоредбите на чл.20, ал.1 от ЗАНН, и че наказващият орган е бил длъжен да изясни всички обстоятелства, касаещи констатираното нарушение, дали се касае за умишлено деяние и да представи доказателства за тях. Излага, че от съставеното наказателно постановление административно - наказващия орган е приел за установено, че на 23.06.2022 год. в 13.13 часа в с. Й., обл. Ловеч, като водач на лек автомобил „*****“ с рег. № ***** е управлявал автомобила със скорост 83 км.ч. при максимално разрешена 50 км/ч. Превишението на скоростта било 33 км/ч след отчетен толеранс от 3 км., както и че нарушението е констатирано с техническо средство, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Излага, че не са събрани доказателства касаещи констатираното нарушение, и че в издаденото наказателно постановление, липсва информация с какво точно техническо средство е направено заснемането, като същото е посочено само със съкращения. Излага, че не е посочено и дали проверката е извършена в присъствието или в отсъствието на контролен орган, както и че от видеокадрите щяло да се установи, че на посочения ден и час не той е управлявал автомобила. Счита, че при налагането на административното наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, които са му попречили да разбере какво точно нарушение е извършил и дали правилно е санкциониран, с което се нарушено правото му на защита. Излага, че не е ясно къде е било поставено техническото средство, в каква посока /едната или в двете/ е снимало и къде на какво разстояние от него се е намирал автомобила, което имало значение дали скоростта е отчетена преди или след ограничението, преди или след населено място, като не били представени и видеофайловете, от които щяло да се установи, че не той е водач на автомобила. Освен това излага, че е налице и разминаване между описанието и квалификацията на нарушението в АУАН и в НП, както и в описанието и цифровото изражение на нормата, която се твърди, че е нарушена, както и че не е налице системност. Счита, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, както и че в наказателно постановление не е посочено въз основа на какво нагазващия орган е приел, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. С оглед на гореизложеното моли съда да отмени изцяло обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно и да им бъдат присъдени съдебно деловодни разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. За него се явява адв. А. М. от ЛАК, която моли съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното НП като присъди на доверителят и направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки, в които излага подробни аргументи касаещи незаконосъобразността на издаденото НП. Акцентира на обстоятелството, че единият от посочените в обстоятелствената част на НП ЕФ не е бил влязъл в законна сила към датата на извършване на деянието, както и че нито един от трите ЕФ не е за нарушение визирано в хипотезата на чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 от ЗДвП.

Ответникът – ОД на МВР гр. Ловеч, сектор ПП - редовно призовани не изпращат представител. В съпроводителното писмо, с което представят жалбата и административно наказателната преписка, молят съда да потвърди обжалваното НП и да остави жалбата без уважение. На основание чл.63, ал.4 от ЗАНН, молят съда да присъди минимално адвокатско възнаграждение на жалбоподателят, в случай, че уважи жалбата и отмени обжалваното НП.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите В. Р. Д., И. А. С., П. С. С., от становището на процесуален представител на жалбоподателят и представените от него писмени бележки, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 08.08.2022 год. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение с бл. №174263 от св. В. Р. Д., в присъствието на св. И. А. С. и св. П. С. С. срещу И. М. И., ЕГН ***** от с. А.о, за това, че на 23.06.2022 г. в 13:13:32 часа, в Обл. Ловеч, с. Й., ул. *****, № 2, с посока на движение към гр. Ловеч, е управлявал собствения си лек автомобил ***** с рег. № ***** със скорост 83 км/ч при максимално разрешена за населено място скорост 50 км/ч, въведено с ПЗ Д-11. Превਿшението от 33 км/ч, след приспаднат толеранс от минус 3 км/ч, е констатирано със система за видеоконтрол СПУКС ARH CAM S1 с № 120cd3d заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС и е показано на водача със снимков материал № 120cd3d /0018953 радар ARH CAM S1 с № 120cd3d. Нарушението е извършено системно в едногодишен срок с влезли в сила ел. фиш К/6005992 влязъл в сила на 14.07.2022 г., К/5815977 влязъл в сила на 18.05.2022 г. и К/5779534 влязъл в сила на 18.05.2022 г. АУАН е съставен по преписка №906р-1627/21 г. с нарушение № 13908 в присъствието на нарушителя, след като е поканен и попълнена декларация по чл. 188 от ЗДвП от водача на МПС, с което виновно е нарушил чл.21 ал. 1 от ЗДвП. С акта са иззети като доказателства – преписка №906р-1627/24.02.2021 г. – нарушение №13908-7 листа, АУАН сер. АД №174262. По съставения акт жалбоподателят не е вписал възражения. Актът е връчен на жалбоподателят на 08.08.2022 г. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка. От показанията на актосъставителя и свидетелите при съставянето на акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите В. Р. Д., И. А. С. и П. С. С., които пресъздават свои непосредствени възприятия, при обработването на снимков материал № 120cd3d /0018953 заснет с техническо средство СПУКС ARH CAM S1 с № 120cd3d, заснемаща и записваща дата, точен час на нарушението и регистрационен номер на МПС. Именно от този снимков материал, приложен и приет като доказателство по делото, се установява, че процесното МПС на посочените в акта дата, място и час се е движил с превишена скорост от 83 км.ч., при максимално разрешена за населено място, сигнализирано с П.З. Д-11, 50 км.ч. Към датата на извършване на нарушението – 23.06.2022 г. - чл.7 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. е бил отменен, като е отпаднало и

изискването местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. В подкрепа на показанията на тримата свидетели са и приетите и вложени като доказателства по делото – снимков материал № 120cd3d /0018953 – 2 листа, справка от централната база на КАТ на л.а. ***** с рег. № *****, 1 бр. декларация по чл.188 от ЗДвП попълнена от жалбоподателят И. И., 1 бр. покана за актосъставяне, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 издадено от БИМ, Протокол от проверка №58-СГ-ИСИС/17.05.2022 г. на БИМ, протокол за използване на АТСС с рег. №906р-5583/24.06.2022 г., ръководство за работа със СПУКС от потребителите – операторите, писмо на Община Ловеч с изх. №11-00-3047-1/13.12.2022 г. ведно с комбинирана скица по ПУП – ПР и КК, снимков материал на разположението на АТСС, с което е заснето посоченото в акта и НП нарушение, справка за нарушител. С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

От обективна страна последния като водач на МПС по смисъла на § 6, т.11 от ДР на ЗДвП е управлявал моторно превозно средство, с превишена скорост от 83 км.ч. след отчетен толеранс от минус 3 км.ч. в пътен участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да се превишава е била 50 км.ч. максимално разрушена за населено място, от което следва, че при издаване на обжалваното НП наказващият орган е взел предвид допустимата грешка на техническото средство.

От субективна страна деянието е извършено небрежно, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач на л.а., е бил длъжен да знае правилата за избиране стойността на скоростта на движението, която предвид обстоятелството, че се е движил в участък, който е бил населено място, не е следвало да надвишава 50 км.ч.

Фактическата обстановка се установява от показанията на свидетелите В. Р. Д., И. А. С. и П. С. С. и приетите и вложени като доказателства по делото писмени доказателства.

Съдът намира, че, както актосъставителят така в последствие и АНО са дали правилна правна квалификация на нарушението. Именно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП е текста, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление със скорост над разрешената. В случая правилно нарушението е квалифицирано по чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като са налице безспорни доказателства от които е видно, че нарушението е извършено в населено място. От словесното изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено се установява, че нарушението е извършено в населено място (с. Й., област Ловеч), но неправилно е посочено, че ограничението е въведено с пътен знак Д - 11. Този пътен знак е от групата знаци със специални предписания и означава "Начало на населено място", като съдът приема, че с посочването му само допълнително е пояснено обстоятелството, че автомобилът е заснет да се движи в населено място. Знак Д - 11 не въвежда забрана, за да е относим към разпоредбата на [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#), като правилно въпреки направеното словесно описание АНО е квалифицирал нарушението именно по

чл.21, ал.1 от ЗДвП. Забраната да не се превишава стойността от 50 км/час за населено място е въведена по силата на закона – [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#) и именно това е конкретно нарушената норма от закона, съобразно останалите изложени в обстоятелствената част на НП и установени в хода на настоящето производство факти. Така констатираното, обаче, не съставлява съществено процесуално нарушение и съдът приема, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателят да узнае в извършването на какво нарушение го обвиняват, тъй като той е правоспособен водач на МПС и като такъв следва добре да познава правилата за движение по пътищата.

Безспорно установено е по делото, че управляваният от жалбоподателя автомобил е бил засечен с техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС тип СПУКС „ARH CAM S1” с №120cd3d, одобрена на 07.09.2017 год., със срок на валидност до 07.09.2027 год., която фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение и др. В тази връзка по делото са приети и вложени като доказателство по делото - удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 издаден от БИМ на 07.09.2017 г., протокол за проверка № 58-СГ-ИСИС от 17.05.2022 год., от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство №120cd3d. Видно от направеното описание на нарушението, в акта и обжалваното НП вида, наименованието и номера на техническото средство присъства, като от приложената разпечатка от мобилната система за контрол на скоростния режим също е видно и точното наименование на използваната система, видно, е, че е посочено и мястото на извършване на нарушението.

При обработка на заснетите данни, служител при ОД на МВР Ловеч установил извършеното нарушение. Било установено, че л.а. е собственост на жалбоподателят И. поради това на същият била връчена на 19.07.2022 г. покана за актосъставяне, с която бил поканен да се яви в ОД на МВР Ловеч, в 14 дневен срок от връчването, за да му бъде съставен АУАН за процесното нарушение. На 08.08.2022 г. на жалбоподателят била предоставена и декларация за предоставяне на информация във връзка с чл.188 от ЗДвП, видно от съдържанието на която /л.9 от делото/ жалбоподателят И. декларирал, че на процесната дата и час именно той е управлявал процесния л.а., поради което в същия ден бил съставен АУАН с бл. №174263, в негово присъствие, като му бил връчен препис от последния. След което, видно от доказателствата по делото на 31.08.2022 г. било издадено и процесното НП.

Съдът намира, че в случая са спазени изискванията на Наредба №8121з532 от 12.05.2015 г., като в тази връзка по делото АНО е представил Протокол с рег. № 906р-5583/24.06.2022 г., по описа на Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР гр. Ловеч, удостоверяващ използването на споменатото мобилно техническо средство на 23.06.2022 г., от който е видно къде е било разположено техническото средство, в какъв режим е работело същото, посока за задействане, т.е. спазени са изискванията на чл.10 от Наредбата.

Съдът намира, че не е необходимо в НП да присъстват данни за обозначаване на пътната отсечка, където е засечена скоростта със знак за видеонаблюдение, каквото е било

изискването на чл.165, ал.2, т.7 от ЗДвП, тъй като цитираната разпоредба е изменена/ ДВ, бр. 54 от 2017 г.; ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г. / и не предвижда обозначаване на местата за видеоконтрол на скоростта. Отменена е и т.8 на чл.165, ал.2 от ЗДвП, както и чл.7 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Присъствието или отсъствието на контролен орган в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, още повече, че в случая АТСС не се е намирало в патрулния автомобил, а е било стационарно прикрепено в близост до пътя/видно от представената снимка /на гърба на л.15/. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар – камера – компютър.

Съдът намира, че категорично от доказателствата по делото се установява, че измерената от системата скорост е от автомобила ползван от жалбоподателя. Съгласно ръководството на потребителя за експлоатация на техническо средство АТСС СПУКС ARH CAM S1, всяко регистрирано нарушение е съпроводено от 5 последователни снимки от камерата на ARH CAM S1, като само на снимката, направена по време на самото измерване на скорост, има данни за измерена скорост и дистанция до измерваното МПС, като тази снимка може да бъде използвана еднозначно за определяне на нарушителя в случай, че в снимката е заснето повече от едно МПС. В ъглите на всяка снимка има маркери, които указват положението на лазерния лъч върху полето на наблюдението на камерата, като съединяване на линиите на маркерите указват с точност местоположението на лазерния лъч върху МПС. В случая от приложения по делото снимков материал /л.11 от делото/ се установява, че процесното техническо средство е извършвало измерване на скоростта на МПС, движещи се и в двете посоки. За пълнота следва да се посочи, че принципът на действие на техническото средство е такъв, че индикаторът „скорост“ показва скоростта и посоката на движение на най-бързо движещото се МПС от транспортния поток в диапазона на измерване, като системата за видеоконтрол за нарушенията на правилата за движение обективно, без каквато и да е човешка намеса, идентифицира и посочва автомобилът, който се движи с превишена скорост. В конкретния случай системата за видеоконтрол обективно и недвусмислено е посочила, че автомобилът, движещ се с превишена скорост за съответния пътен участък е този, управляван от жалбоподателя, като средството за измерване може да фиксира скорост като посочи кое е най-бързото МПС, дори ако автомобилите са повече от един и не се влияе от наличието на други МПС. Така, че ако автомобила не се е движел с превишена за контролирания участък от пътя скорост, то той е нямало да бъде заснет, още повече, че жалбоподателят не ангажира доказателства, които убедително да оборват тези, които са представени от административнонаказващия орган.

В хода на съдебното производство не бяха събрани доказателства, установяващи различни от посочените факти.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП регламентира, че при изпълнение на

функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. регламентира правото на ползване от страна на съответните органи на технически средства, като същевременно в чл.189, ал.15 от ЗДвП изрично се посочват като веществени доказателства снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи, заснемащи и записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. Това дава възможност в случаите, когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, то да бъде доказано само с разпечатката, чрез която по безспорен начин могат да се установят времето, мястото на нарушението, засечената скорост или да се индивидуализира нарушителя. От приобщения по делото като веществено доказателство снимков материал, ведно с разпечатка от използваното средство за измерване, е видно, че на посочените в НП дата, място и час, жалбоподателят е осъществил посоченото от административно - наказващият орган нарушение.

При извършената служебна проверка съдът не констатира в хода на административно наказателното производство да са допуснати нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, които да съставляват основание за отмяна на атакуваното НП. Нарушението е установено с техническо средство при спазване на изискванията на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП и Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи, в която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, както е посочено и по - горе по делото е представен задължителния в случаите на ползване на мобилно АТСС протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи, в която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно одобреното приложение, който е доказателство относно мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на което е поставено мобилното АТСС и други обстоятелства, необходими за преценката относно законосъобразността на издадения електронен фиш.

Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.”. В случая е спазена процедурата по чл.188 от ЗДвП, като обстоятелството, че на процесната дата именно жалбоподателят, а не друго лице е управлявало процесния автомобил се установява от приетата и вложена като доказателство

по делото 1 бр. декларации по чл.188 от ЗДвП, от която е видно, че жалбоподателят и собственик на л.а. И. е декларирал, че на процесната дата и място именно той е управлявал л.а. с превишена скорост. Цитираната по - горе декларация, както в хода на административно наказателното производство, така и в хода на съдебното производство не беше оспорена от страните, поради което съдът приема, че декларираните в последната обстоятелства отговарят на истината. При определяне на превишението съдът намира, че административно наказващия орган правилно е взел предвид отклонението от 3 %, което дава системата за контрол на пътя, използвана в случая, и правилно е дал толеранс, като е посочил, че в случая е налице превишение от 83 км.ч. С оглед на гореизложеното, съдът приема за установено по несъмнен начин извършването на нарушението, авторството и вината на жалбоподателят и приема за неоснователни направените с жалбата възражения касаещи оспорването авторството на процесното нарушение.

Съдът обаче намира, че АНО не доказва наличието на системност при извършване на нарушението.

Видно от наказателното постановление, жалбоподателят е наказан за нарушение, извършено системно в рамките на една година и е приложена санкционната норма на чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

АНО е посочил, че системността се извежда от издаването на ЕФ серия К №6005992, връчен на жалбоподателят на 29.06.2022 г. в сила от 14.07.2022 г. за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП; ЕФ серия К № 5815977, връчен на жалбоподателят на 03.05.2022 г. в сила от 18.05.2022 г. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и ЕФ серия К № 5779534, връчен на жалбоподателят на 03.05.2022 г. в сила от 18.05.2022 г. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно § 6, т. 62 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, за да бъде нарушението "системно", то трябва да е извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

От посоченото по - горе не се установява изискуемата системност настоящото нарушение да бъде квалифицирано като "системно". Не са налице три нарушения от един и същ вид, които да са извършени в посочения в § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП едногодишен срок, за да може последното нарушение да обуслови системност и да попадне в обхвата на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.

Независимо от горното и доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата, въз основа на които е повдигнато административнонаказателното обвинение, съдът намира, че следва да се измени основаниято за налагане на санкцията и да се приложи закон за по - леко наказуемо нарушение - в случая това е основния състав на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, което видно от изложените по - горе мотиви, съдът намери за безспорно установено. В същия смисъл е актуалната съдебна практика, включително и тълкувателна такава - ТР № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС. В случая санкционната норма, която следва да намери приложение за описаното и доказано нарушение на скорост на жалбоподателя по чл.

21, ал. 1 от ЗДвП е тази на чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП, тъй като се установи, че превишението на разрешената скорост при управление на процесното МПС на процесната дата, място и пътен участък, е със 33 км/час. Предвидено е за това превишение наказание във фиксиран размер, а именно „глоба“ в размер на 400 лв., в който смисъл атакуваното НП следва да бъде изменено.

Съобразявайки гореизложеното и доколкото по делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, съдът приема, че жалбата се явява частично основателна, поради което и обжалваното НП следва да бъде изменено по отношение на приложената разпоредба на чл. 189, ал. 5 във вр. с чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП, като се намали на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП наложеното административно наказание глоба от 800.00 лева на 400.00 лева и се отмени наказателното постановление, в частта, в която на жалбоподателят е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Настоящата инстанция не счита, че са налице условията за приложение на чл.28 от ЗАНН. Към преписката са ангажирани доказателства за множество налагани наказания по ЗДвП на водача от една страна, а от друга не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други нарушения от същия вид, а такива не са и изтъкнати от жалбоподателя.

При съставянето на АУАН не е изтекъл срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Съгласно, чл.34, ал.1 от ЗАНН „Не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от открИ.е на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.”. В случая видно от събраните, приети и вложени като доказателства по делото писмени доказателства, в частност 1 бр. декларации по чл.188 от ЗДвП, се установява, че собственикът на процесното МПС е попълнил тази декларация на 08.08.2022 год., като обстоятелството, че именно жалбоподателят, а не друго лице е управлявало л.а. със превишена скорост е станало известно на актосъставителят едва на 08.08.2022 год. Именно от тази дата започва да тече и предвидения в закона 3 месечен срок за съставянето на АУАН, който срок в случая с оглед на обстоятелството, че АУАН е съставен на 08.08.2022 г. е спазен от актосъставителят. Видно е от приложената по делото призовка, че жалбоподателят е бил поканен за съставянето на АУАН, явил се е и акта е бил съставен в негово присъствие, като е спазена процедурата по връчването му.

Съдът намира, че в случая АУАН е съставен от св. Д. за когото не се спори, че към датата на съставяне на акта е изпълнявал длъжността мл. автоконтрольор в сектор ПП при ОД на МВР Ловеч. НП също е издадено от компетентно лице, в случая от Деян Петров Давидов – Началник група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ

С оглед на гореизложеното, съдът счита, че обжалваното Наказателно постановление следва да бъде изменено по отношение на приложената разпоредба на чл. 189, ал. 5 във вр. с чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП, като се намали на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП наложеното административно наказание глоба от 800.00 лева на 400.00 лева и отменено, в частта, в която на жалбоподателят е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Релевираните с жалбата доводи и възражения от жалбоподателят не бяха подкрепени с каквито и да било доказателства в хода на съдебното производство, поради което съдът ги намира за неоснователни и голословни.

В хода на съдебното следствие бе направено от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски за адвокатски хонорар, като бяха представени доказателства за заплатен такъв в размер на 300 лв. Наказващия орган не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По силата на разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноски, които се определят по реда на АПК. В чл. 189, ал. 3 от НПК е приет принципа, че щом лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран. В случая обаче имаме препращане към реда по АПК, което изключва приложението на този принцип. В чл. 143 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Липсва уредба за това как следва да се постъпи, ако искането за отмяна на административен акт е уважено или отхвърлено частично. По силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК по този въпрос следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, според които страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането. В подкрепа на такова разрешение на проблема е и нормата на чл. 136 от АПК, според която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

С оглед изхода на делото и съобразно направеното искане за разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателят на основание чл. 63 "д" от ЗАНН, съдът намира, че следва да му се присъдят разноски. На жалбоподателят следва да се присъдят

направените разноси за адвокатско възнаграждение, като в съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, това възнаграждение следва да бъде съразмерно на отменена част на наказателното постановление. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че е заплатена в брой сумата от 300 лв. от страна на жалбоподателят, с оглед на което на същия следва да се присъдят направени по делото разноси в размер на 150 лв., съразмерно на уважената част от искането.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №22-0906-000806/31.08.2022 год. издадено от Деян Петров Давидов – Началник група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-1632 от 02.12.2021 год., с което са наложени на И. М. И., ЕГН ***** от с. А.о на основание чл.53 от ЗАНН, чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 800,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, като НАМАЛЯВА на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП наложеното административно наказание глоба от 800.00 лева на 400.00 лева.

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №22-0906-000806/31.08.2022 год. издадено от Деян Петров Давидов – Началник група в сектор ПП при ОД на МВР гр. Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-1632 от 02.12.2021 год., В ЧАСТТА, в която е наложено на И. М. И., ЕГН ***** от с. А.о на основание чл.53 от ЗАНН, чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП наказание лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

ОСЪЖДА ответника ОД на МВР Ловеч да заплати на И. М. И., ЕГН ***** от с. А.о сумата от 150 / сто и петдесет/ лева представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____